

Prof. Dr. Kiss István

(1952–2018)

Nagy veszteség érte családját, barátait, a magyar orvostársadalmat, a tudományt és a betegeket. 2018. május 11-én elhunyt Prof. Dr. Kiss István. Általános orvosi diplomáját 1977-ben a Budapesti (most Semmelweis) Orvostudományi Egyetemen kapta. Végzés után az egyetem II. Sz. Belgyógyászati Klinikáján kezdett el dolgozni. Azonnal bekapcsolódott a hipertonia munkacsoport munkájába, fő témája az akkoriban még újak számító gyógyszercsoport, a kalciumcsatorna-blokkolók kutatása volt. Első, társszerzőként jegyzett hazai közleménye az *Orvosi Hetilapban* (1983) jelent meg. Ezt számos közlemény (*Gyógyszereink* 1984, *Cor et Vasa* 1988, *Cardiovascular Drugs and Therapy* 1989...), illetve könyvfejezetek követték. Kandidátusi disszertációját is a kalciumantagonistákkal kapcsolatos vizsgálatainak összegzése eredményeképpen írta és védte meg 1991-ben. A munkatársi kapcsolatból szoros barátság alakult ki közöttünk.

Bekapcsolódott a klinika nephrologiai munkacsoportjának munkájába is, amelynek vezetője lett 1989-ben. 1990 októberétől a Szent Imre Kórházban az I. Sz. Belgyógyászati Osztályon megszervezte a nephrologiai profilt, együttműködve a kórház területén található, magánkézben lévő dialízisállomással, melynek vezetését is

átvette később, s így megteremtette hazánkban az első, önkormányzati kézben lévő kórházi osztály és magánkézben levő dialízisállomás szerves integrációját. Megszervezte a kórházhoz tartozó terület nephrologiai betegellátását is. 1991 szeptemberétől a B. Braun Avitum Dialízis Hálózat Szent Imre Kórházban lévő I. Sz. Dialízisközpontjának orvosigazgatói feladatait is ellátta. A Hálózaton belül az Orvosszakmai Bizottság társ orvos vezetője volt, s lelkes közösséget kovácsolt a 18 dialízisközpont dolgozóiból. 2007-től az általa szervezett Aesculap Akadémia Tanácsának elnöki funkcióit is ellátta. 2003-ban átvette a kórház I. Sz. Belgyógyászati Osztályának vezetését, megszervezte és vezette a belgyógyászati mátrixszervezetet. Szoros kapcsolatot tartott fenn a Semmelweis Egyetemen, melynek oktatómunkájában rendszeresen részt vett. Érdeklődése a geriátria felé is kibővült, s 2008-ban kinevezték a II. Sz. Belgyógyászati Klinikához integrált Geriátriai Tanszéki Csoport vezetőjévé. 2010-ben egyetemi tanári címet kapott.

Alkotó szerepe volt a hazai hipertoniaellátás megszervezésében. Alapító tagja volt a Magyar Hypertonia Társaságnak (1993–), melynek vezetőségi tagja, főtitkára, 2009 és 2017 között elnöke volt, majd akkor tiszteletbeli elnökké választottuk. Továbbra is nagy lelkesedéssel vett részt társaságunk munkájában. Minden társasági kongresszuson, a tudományos üléseken és a hipertonia-napokon részt vett, ezeken számos előadást tartott. Neki köszönhető, hogy a hipertoniológia államilag elismert, vizsgálóhoz és szakmai gyakorlathoz kötött licenz lett. A Magyar Gerontológiai és Geriátriai Társaság Elnöke, a Magyar Orvostársaságok és Egyesületek (MOTESZ) al-elnöke, majd elnöke volt. Több nemzetközi társaság tagjaként is képviselte a magyar tudományos életet. Elnöke volt a Magyar Hypertonia és a Magyar Nephrologiai Társaság közös tudományos újságja, a *Hypertonia és Nephrologia* szerkesztőbizottságának. Hosszú évekig volt tagja a *LAM* szerkesztőbizottságának, s 2016 óta e lap társfőszerkesztője is volt.

Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el, munkájára, segítségére mindenki mindenkor számíthatott. Halálával kiváló barátot, munkatársat, igazi orvost veszítettünk el.

Farsang Csaba dr.